

Jernbanetræn op der, og endelig for at kunne tiiveiebringe en Udvevingsstation ved Taulov, Taarup eller Fredericia. Dette Punkt har ikke kunnet komme under Behandling før, og ved at udflyde det et Aar vil man ikke blot komme tilbage til Sagen igjen, men man vil ganske sikkert foraarstge et ikke ubetydeligt Rentetab. Jeg vil nu tillade mig at reasumere som min Overbeviisning, at hvis Lovudkastet vedtages med de af mig foreslaaede Tillæg, vil der kunne skaffes en fuldstændig Jernbane paa dette Strøg og de fornødne Færgenhavne og Færger uden Forøgelse af den tidligere afforderede Sum, der imidlertid vil blive anvendt paa andre Steder og paa anden Maade, og uden større Forøgelse af den Driftskapital, der forlods skal forrentes af Driften, thi Færgen skal blive anskaffet uden nogensomhelst direkte Udgift for Staten. Hvis man derimod udflyder Afgjørelsen deraf, vil det være nødvendigt at skaffe en Bevilling til en Forandring af Kontrakten, til et Laan af 213,000 Rd. mere til Færgenhavnens Anlæg — hvis det efter Overenskomsten falder paa Staten — og i saa Fald vil det hele Arbejde være udført et Aar.

A. Sage: Dersom de lokale Interesser, som ikke just høre hjemme i dette Lovforslag, altid kun fremkom i saa faa og velvalgte Udtryk som dem, vi hørte af det ærede Medlem fra Assens (Fallefen), troer jeg ikke, at vi kunne have noget at beklage os over. Det maa være det ærede Medlem bekendt, at Assens engang har været nær ved at faae en Jernbane, idet der for 17 à 18 Aar siden blev udstedt en Opfordring til Anlægget af en Bane til Aarsfund; hele Beløbet blev tegnet i Thydskland, da man antog, at det var til Drefund Banen skulde gaae. Naar dette Projekt atter kom frem, tvivler jeg ikke om, at man vilde meddele den fornødne Koncession, saa at Assens kunde blive indlemmet i Jernbanesystemet. — Jeg har været i stor Tvivl om, hvorledes jeg skulde stemme i den foreliggende Sag, og denne Tvivl har ført til, at jeg ikke har sluttet mig til nogen af de Udtalelser, som ere komne fra Udvalget. Det er ganske vist, at der er Meget, der taler for at blive ved den gamle Bane; det er fortredeligt, naar en By har

faaet et Haab om at skulle have en Jernbane til sig, at man da gaaer fra den. Dersom vi havde været saa heldige, at Middelfart ikke havde været taget med tidligere, tvivler jeg om, at der vilde have reist sig en saa bestemt Paa-stand om, at man skulde lægge Banen til Middelfart og der gaae over Beltet. Det er jo umuligt at frigjøre sig for aldeles lokale Interesser og de ville jo vistnok ved dette Spørgsmaals Bedømmelse udøve en ikke ringe Indflydelse. Maa det derfor være mig tilladt med saa Ord at betragte Sagen paa Middelfarts Begne. Det forekommer mig, at den gode By Middelfart gjør sig overdeleventninger om det Gode, som en Jernbane vil have for den som By betragtet. Det er jo umuligt, at den kan have nogen Fordeel af, at et Jernbanetrain farer igjennem Byen ombord i en Dampfærge til Snoghøi eller omvendt. Jeg troer let man vil kunne blive enig om, at dette ikke har nogensomhelst Betydning for Byens Velvære. Det Æneste, som Middelfart vil kunne vente at vinde ved, at Jernbanen gaaer direkte dertil, er den Handel og Omsætning, som den haaber at kunne — for at bruge et almindelig anvendt Udtryk — kare fra andre Steder, men det turde dog være en Regning, der ikke vil staae til. Middelfart maa erindre, at den vil have som Konkurrent den største By i Thyen, Odense. Det er egentlig fra den Egn, der ellers fører sine Varer til og fra Odense, at Middelfart venter at kunne faae en forøget Omsætning, men man glemmer derved, at en Stad som Odense har en ikke ringe Magt for at bevare sin Handel og sin Omsætning. Der er jo allerede en større Konkurrence der, der er større Kapitaler, der er samlet en langt betydeligere Folkemængde, og det er et Sted, hvortil en Mængde Veie føre. Det er derfor høist sandsynligt, at Odense vil beholde sin Handel og ikke afgive noget til Middelfart. For at vise Forholdet mellem disse Byer vil jeg minde om, at efter Traps Beskrivelse var Assurancesummen af Bygninger i Odense i 1854 $3\frac{3}{4}$ Million Rigsdaler og Assurancesummen for Middelfarts Befolkning til samme Tid 465,000 Rd. Det er altså ikke rimeligt, at en saa lille By vil kunne føre en heldig Konkurrence med en saa mægtig